

miséi állandóan műsoron vannak a szegedi Szent Demeter-templomban. Lényegesen vitte előre az egyházzenei érzéket azáltal, hogy *egyházzenei hangversenyeket rendszeresített*, melyek a szép erkölcsi siker mellett a jótékonyosság oltárára is tiszteletreméltó ösztöszegedeket juttattak. Most, mikor a fogadalmi templom fölépítésével kapcsolatban a kegyúrváros a kórusnak még gyökeresebb organizációjával foglalkozik, még szebb működési tér áll majd a jövőben Naszády buzgóssága rendelkezésére.

* **Két főpróba.** A Vigszínházban és a Magyar Színházban ma délelőtti előadási főpróba volt a holnap, szombaton bemutatásra kerülő újdonságból. A Vigszínház *Heltai Jenő A Tündérlaki lányok* című vigjátékát, a Magyar Színház pedig *Vernon és Owen* angol-kinai drááját, *A mandarin*-t mutatta be a sajtó képviselőinek és meghívott nagy közönségnek. Mindkét színházban szinte zsúfolásig tele volt a nézőtér.

* **Lehár Budapesten és Párisban.** Lehár Ferenc vasárnap Budapestre érkezik. Innen február végén Párisba utazik és az odaváló Trianon-Lyrique színházban dirigálni fogja *A hercegkisasszony* című operettjének bemutató-előadását. Az operett *Le Roi des Montagnes* (A hegyek királya) címen kerül színpadra a francia fővárosban.

* **1913.** A színházi iroda jelenti: Több oldalról nyilvánított kívánság folytán az igazgatóság szombatra Bíró Lajos nagyhatalú színművét, az 1913. című darabot tűzte műsorra. A szereplők ugyanazok maradnak, akik a bemutató alkalmával vitték diadalra Bíró Lajos pompás színpadi munkáját.

Miért bukott meg az orosz miniszterelnök?

(Visszalép Szasszonov külügyminiszter is. — Az új kormány feladata.)

(Saját tudósítónktól.) Kokovcev miniszterelnök bukása eléggé váratlanul jött. Vele bukik a mai politika is. A *szentpétervári* sajtó eddig nagyon lanyha elbucsúztatásban részesíti Kokovcevet. Goremykin új miniszterelnök működése elé nagy bizalommal tekintenek, mert emlékeznek arra, hogy 1906-ban miniszterelnökké történt kinevezésekor kormánypárti programjában amellelt foglalt állást, hogy *a дума rovására a közigazgatási jogokat fejlessze*. Még mindig amaz álláspont hívének ismerik, amely szerint *a parlament jogai minél szűkebbre vonandók össze*. Kinevezése után bizonyára sietni fog a dumában ilyen értelemben programot adni.

Kokovcev nem csupán a francia kölcsön tuldrágasága miatt bukott meg, hanem azért is, mert többségre sem a birodalmi tanácsban, sem a dumában nem tudott szert tenni. A cár kegyelemben mentette föl őt s így nem lehetetlen, hogy valóra váltja azt az óhaját, hogy *párisi* nagykövetté nevezzék ki. Ezért az állásért a kulisszák mögött igen élénk harc folyik, mert *Izvolzskij* minden követ megmozgat, hogy megmaradjon Párisban s szívesen irányítaná Kokovcevet Róma felé.

Az a hír, hogy Szasszonov külügyminiszter legközelebb visszalép, nem látszik valószínűnek. A külügyminiszteri állásra leg-

több kilátása van *Sebeko* bécsi orosz nagykövetnek. Szasszonov azért válik meg állásától, mert *Goremykin* az ő egész politikáját, főként pedig balkáni politikáját *elítélte*. Szasszonov valószínűen a magánéletbe fog visszavonulni.

Kokovcev, aki két év óta vezette az ügyeket a kabinet élén, mint jogász kezdte a karrierjét. Jogi tanulmányai elvégzése után az igazságügyminisztériumba lépett be, ahol ő vezette a büntetőjog reformjának munkálatait. Az orosz büntetési rendszernek ő a tulajdonképeni szerzője. A reform életbelépése után a letartóztató intézetek felügyelője lett, majd fontos megbízatásokkal küldték külföldi utra. Visszatérése óta pénzügyi politikával foglalkozott és kiváló talentumát ezen a téren gróf *Witte* fedezte föl. A pénzügyminisztériumba hívta meg Kokovcevet, aki szinte valamennyi reszortban dolgozott. 1904-ben lett pénzügyminiszter, de csak rövid ideig, két év múlva aztán újra elvállalta a pénzügyi tárcát *Goremykin* kabinetjében. Pénzügyminiszter volt, amikor 1911. szeptemberében *Stolypin* miniszterelnököt agyonlőtték. A cár őt nevezte ki miniszterelnökké és két évi miniszterelnöksége alatt Kokovcev az orosz pénzügyi politika konszolidálásával foglalkozott.

Az utódja *Iwan Szappinovic Goremykin* hetvenöt éves ma. Egyike Oroszország legkiválóbb jogászáinak. Mint az államtanács tagja, Orosz-Lengyelország ügyeivel foglalkozott hosszabb ideig, majd *Sándor* cár halála után a második departement vezetője lett. 1894-ben vállalt először tárcát a *Durnovo*-kabinetben, amelynek hosszú ideig belügyminisztere volt. 1905. májusában, közvetlenül az első dumát összehívó cári ukáz kiadása után miniszterelnök lett, de hamarosan megbuktatta őt a дума, amelyben ellenyszó kisebbsége volt. Bukása óta a konzervatív párt tagja volt ugyan, de a szerepléstől teljesen visszavonult.

Pétervárról jelentik: A cár *Kokovcevhöz* intézett leiratában mindenekelőtt kiemeli Kokovcevnak pénzügyministersége alatt szerzett érdemeit. Ez alatt az idő alatt, mondja a leirat, amely a háború és belső zavarok ideje volt, Kokovcev gazdálkodásának köszönhető, hogy az állami előirányzat mindenkor fölösleggel zárult, ami az államkincstár bevételeinek tetemes emelkedésével jár.

A leirat ezután méltatja Kokovcev miniszterelnöki működését és rámutat arra, hogy Kokovcev méltó igazolást nyert a bőséges tapasztalatokban és bölcs körültekintésben, melyet előkelő állásában tanúsított.

A cár sajnálatát fejezi ki, hogy Kokovcev egészségi okból távozik. Sajnálatos engedi őt el; a cár kiváló érdemei elismerésül a grófi címet adományozza neki. A cár egyuttal kifejezte azt a reményét, hogy Kokovcev gróf minden nehéz kérdésben, ahol tudása és kipróbált tapasztalata hasznára lehet az országnak, nem fogja megtagadni a tanácsadást. A leirat e szavakkal végződik: *Öszinte nagyrabecsúléssel és teljes hálával: Miklós.*

Elhalasztották a sorozást. Bécsből jelentik: A *Militaerische Rundschau* jelentése szerint az idei fősorozást Magyarországon *ép úgy, mint Ausztriában, további intézkedésig elhalasztották.*

A keleti vasut. Bécsből jelentik: Az osztrák, a magyar és a szerb kormány képviselőinek ezen a héten kellett volna megkezdniük Bécsben a tárgyalást a keleti vasut

dolgaiban. Minthogy azonban *Pasics* csak most érkezett vissza Belgrádba, a tanácskozás csak a jövő héten lesz. A szerb kormány szeretné a vasuti vonalat visszavásárolni, de ha ez nehézségekbe fog ütközni, valószínűen *csatlakozni fog a francia formulákhoz*. Hír szerint görög részről is rábeszéltek Szerbiát, hogy a francia javaslatot fogadja el.

Elfogyott az ingyenkenyér!

— Ezer kilót osztottak szét naponta! —

(Saját tudósítónktól.) A tél beálltával, az általános munkanélküliségre való tekintettel, *Somogyi Szilveszter* dr. főkapitány a szegedi jótékony egyesülettel (bevonásával széleskörű akciót indított, hogy a szegény emberek között ingyenkenyeret osszanak szét. Az akciót siker is koronázta és december végén már megkezdődött az árvaház udvarán az ingyenkenyér szétosztása. Annak idején beszámoltunk arról, hogy nap-nap után milyen tömegek jelentek meg az árvaháznál. A nép legkülönbözőbb rétegei voltak ott képviselve. Szegény mapszámosok, áparcs-segédék, munkanélküli családapák, öthet gyerekekkel és úgy várták a darab kenyeret, a napi betévív falatot, mintha menyei manna volna.

Az ingyenkenyér osztogatásának híre gyorsan terjedt el a szegény néposztály között. Az ingyenkenyér osztogatása körülbelül a legjobb „népjóléti” intézkedéssé nőtte ki magát Szegeden, mert a város keveset törődött a munkanélküliekkel és kérésüket hallgató elutasítani nem is merte, de lelkiismereti kérdést sohasem esinált belőle, arra pedig egy pillanatig sem gondolt, hogy a munkanélküliség okát megszüntesse.

Ilyen körülmények között természetes, hogy a munkanélküliek minden segély híján, a könyöradományra, az alamizsnára szorítottak, amit megvetni nem volt elég anyagi erejük és míg egyrészt jogos érdekeiket hiába hangoztatták, másrészt munkához hosszas várakozás után sem bírtak jutni. Ezt tisztán mutatja különben az a statisztika, amelyet az ingyenkenyér szétosztásáról készítettek. Az első héten átlag naponta 200—220 kiló kenyeret osztottak szét. A második héten fokozódott ez a mennyiség és napi átlaga meghaladta a 300—350 kilót. Egy hónap múlva már megkétszereződött, amennyiben 5—600 kiló kenyeret osztottak szét naponta.

Eközben *elfogyott az a pénz*, amelyet jótékony emberek és egyesületek összeadtak az ingyenkenyér céljaira. A főkapitány mindent elkövetett, hogy újabb adományokat gyűjtson össze, mert szerinte is súlyos konzekvenciával járt volna, ha a leghidegebb tél idején abba marad a szegény emberek egyetlen segélyezési módja. Ezuttal azonban már csak csekélyebb összeget tudott a főkapitány összehozni úgy, hogy nyilvánvalóvá vált, hogy csak egy-két hétig lehet csak még fenntartani az ingyenkenyér intézményét, vagyis tavaszig semmi esetre sem tart el.

Ehhez aztán még az is járult, hogy az utolsó napokban valósággal megrohanták az

Orsóságuk, tartósságuk és szépségük révén országhírűvé vált szegedi BUTOROK
 első kézből, nagy választékban csakis az
 Egyesült Műasztalosok Butorraktárában Szegeden, Tisza-Lajos körút 19. szám alatt
 kaphatók, esetleg részletefizetésre